

14.07.87 (seitsmeteistkümnes päev)

Sain kirja kätte. Kiri tuli üllatavalt ruttu. Praegu on moment aega, jõuan vähemalt kirja alustada. Kõigepealt vastan küsimustele. Riigi toitu tõesti enne ei saanud kui 2. juuli lõuna ajal. Aga ega me näljas olnud. Söömas saime käia rongi restoranis ja Moskvas sööklas. Ravimeid muidugi midagi alles ei jäetud, isegi side ja plaastrid võeti ära. Oleks varem teadnud, oleks vormi vahetamise ajal ravimid ära peitnud, ehk oleks alles jäänud, aga mina jätsin nad kõik ühte kotti. Õppustest olen ma vist juba rääkinud. Momendil õpime ainult sõjaväe määrustikku, teeme rividrilli ja tugevat füüsilist ja võhma trenni. Kõike seda kuni töötuse andmiseni, peale seda hakkame õppima masinaid, millega tegeleda tuleb. Millegipärast on mul tunne, et see füüsilise mahvi andmine jätkub ka edaspidi. Ma ei tea, aga ma ei mäleta, millal me viimati ühest punktist teise normaalse kõnniga liikusime, ikka jooksuga. Eile ja täna olid sellised päevad, et ma vaevu püsin jalul, 5 tundi ränka füüsilist trenni pluss peale selle rivi platsil. Ma siiski loodan, et harjun ehk ära.

Ma loodan, et saate kirja enne minu juurde sõitu kätte. Ma loodan, et te toote käekella, natuke valget riidet, valget niiti, vase puhastamise vahendit, ühe hambaharja, mõned tükid seepi ja midagi villide vastu, sest jalad, jalad, jalad... Kui toote midagi head, siis ainult nii palju, et korruga ära süüa, sest väeossa ei tohi midagi sisse tuua (tahaks suhkruga maasikaid), et ootan.

Mida veel teatada. Kusagilt on välja ilmunud üks vana Spordileht, mida hoolega loetakse.

Ilmad on endiselt palavad, ei tilkagi vihma. Ma hakkam juba uskuma, et seda siin ei saagi. Ümberringi on pilvi näha, siin aga ei midagi. Füüsilise trenni ajal olen ka päevitanud, õigemini küll päikese käes ära põlenud.

Hakkan taas otsi kokku tõmbama. Täna on plaanis veel lõuna, siis mingi poliitloeng, siis kindlasti trenn, õhtusöök ja magama. Aeg läheb üpris käbedalt. Kohtumiseni.